

Més de 300 dies sense notícies de la cooperant de Palafrugell segrestada a Kenya

No hi ha novetats sobre la situació o el parador de Montserrat Serra i la seva companya, la madrilenya Blanca Thiebaut

GIRONA | DDG

Preparades i conscienciades sobre les injustícies i la misèria en què viu la població desplaçada al camp del refugiats de Dadaab, un extensíssim campament kenyà però a només 100 quilòmetres de la frontera de l'estat fallit de Somàlia, la palafrugellenca Montserrat Serra i una altra cooperant madrilenya, Blanca Thiebaut, feia una mica més d'un mes que estaven adscrites a l'aparell logístic de l'ONG Metges Sense Fronteres (MSF) en aquest territori on sobreviure és una casualitat. El 13 d'octubre de 2011 el cotxe en què viatjaven va ser assaltat per homes armats. Hi va haver trets i el conductor del comboi va resultar ferit. Els assaltants van arreplegar les dues dones, de 40 i 30 anys respectivament. I, després, el silenci. Un silenci que demà complirà 10 mesos, malgrat que MSF assegurava, sis mesos després del rapt, que les dones estaven bé i que les negociacions continuaven.

El segrest de Serra i Thiebaut ha assolit un trist rècord: superar la duració del que van patir els membres de l'ONG Barcelona Solidària Roque Pascual i Albert Vilalta, considerat el més llarg mai sofert per cooperants a l'Àfrica. Raptats juntament amb Alicia Gámez, que va ser alliberada abans després d'assegurar que s'havia convertit a l'Islam, van passar 268 dies en mans de faccions d'Al-Qaeda al Magrib. Serra i Thiebaut en porten ja 304. I demà, 13 d'agost, s'acompliran 10 mesos justos del rapt. Consultada la família palafrugellenca de Serra, asseguren que no hi ha res a comentar perquè no hi ha novetats, tot i que des del primer moment els familiars van preferir quedar-se a l'ombra i que fos l'ONG qui s'encarregués de fer pública qualsevol nova sobre l'afer. Aquest diari s'ha intentat posar en contacte amb el president de MSF a Espanya, el doctor José Antonio Bustos, sense èxit.

Fins i tot la mateixa autoria del segrest continua essent un misteri, com a mínim per a l'opinió pública. En un principi, i probablement per inèrcia, el rapt es va atribuir a les faccions integristes islàmiques d'Al-Qaeda a l'Àfrica, Al-Shabaab. Però passats un dies l'assumpte ja no estava tan clar i de fet ningú ha reivindicat res. Ni cap reclamació, ni una demanda de rescat. De fet, si bé en un primer moment la policia kenyana va assegurar que era impossible que els raptors haguessin aconseguit sortir del país, fonamentalment perquè plovia molt i els desplaçaments eren difícils, se sospita que les dues dones podrien ser a Somàlia, una de les regions més perilloses de l'Àfrica, on impera la violència sota la mirada d'un estat ineficaç per imposar cert ordre entre els conflictes ètnics heretats de les guerres civils dels anys 90, i en mans de delinqüents comuns, no pas terroristes.

L'Audiència Nacional va obrir diligències pel segrest i el ministeri d'Exteriors ha fet públics en alguns moments contactes amb Mali per intentar negociacions a diverses bandes. Però tot plegat no ha sorgit efecte encara. I ja són 10 mesos. 304 dies. Ni més ni menys.

Però d'això en fa quatre mesos. A l'abril, quan feia mig any del segrest, MSF va anunciar que l'afer es treballava discretament, i que les negociacions per a un alliberament, encapçalades per l'ONG, no cessaven. Alhora, confirmaven que les dones eren probablement a Somàlia i que, de fet, la manca de novetats era cosa positiva perquè tota precaució és poca envers la vida de les ostatges.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/08/13/mes-300-dies-noticies-cooperant-palafrugell-segrestada-kenya/576>

716.html?utm_source=rss